

Malarze i Żołnierze, Nie bój się deszczu

Nie bój się deszczu
Niech pada na twoje ręce
Niech moczy włosy
Strugami zacina twarz
Nie szukaj w polu drzew
Nie chowaj się pod dach

Nie trzeba mi nic więcej
Gdy deszczu pełne ręce mam
Zmoczona masz sukienkę
Lecz nie wstydz się, gdy parzę tak

Skończy się ulewa
I osuszę twarz
Słońce
Słońce znów zaśpiewa
I, i obejmie nas
I obejmie nas

Nie trzeba mi nic więcej
Gdy deszczu pełne ręce mam
Zmoczona masz sukienkę
Lecz nie wstydz się, gdy parzę tak
/3x